

Inskriften är följande:

· aystin · rispi · stin · pena · eftir · þuri · faþur · sin ·
 5 10 15 20 25 30 35

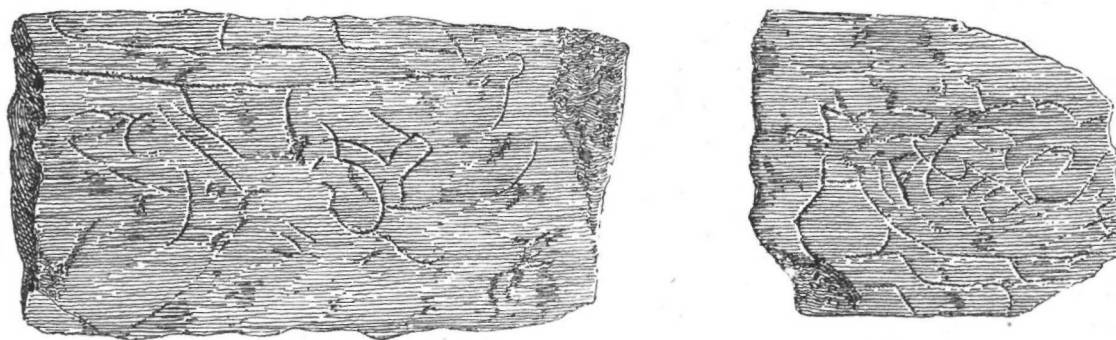
Översättning: Östen reste denna sten efter sin fader Torer.

12. Vårdsbergs kyrka, Bankekinds hd.

Litteratur: W. 71; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 82; C. F. Nordenskjöld, *ÖFI* 1, s. 39, *Reseber.* 1871, s. 84.

P. A. Säve har först omnämnt de två kalkhällarna, som sålunda beskrivas av C. F. Nordenskjöld: »I vapenhusets golf, under tornet, ser man två fragmenter af runstenar, det ena 2,3 fot (67 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt med konstiga slingornamenter, det andra, sannolikt tillhörande det förra, är 1,6 fot (46 cm) långt och 1,4 fot (30 cm) bredt. På detta stycke synes en del af runslingan med 4 mynder, som bilda ordet **sual** eller 'själ'.»

_____ / M.

De linier, som Nordenskjöld läst som runor, äro troligen inga sådana, varför dessa stenar nu blott hava ornament i behåll.

13. Konungsunds kyrka, Björkekinds hd.

Pl. IV. Fig. 1.

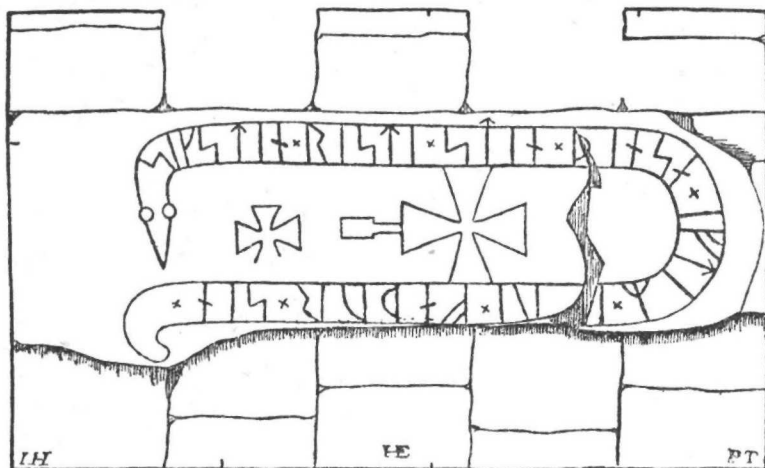
Litteratur: B. 837; L. 1103; W. 27; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 76; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckning.

Runstenen är insatt liggande i stenfoten till Konungsunds kyrka på södra yttersidan, och redan Peringskiöld anger dess plats vara »I Konungsundz Kyrkiemuur». Ämnet är

granit, längden 1,70 m, bredden vid första skiljetecknet 69 cm och över stora korsets centrum 60 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Inskriften börjar med ett svagt korsformigt skiljetecken. I namnet **sikstin** är **t** mycket otydligt, blott kännestreckten synas svagt; även i **risti** är **t** högst oklart; av staven och vänstra kännestreckten ses antydningar, av högra kännestreckten blott spetsen. Att det icke har stått **rispi**, såsom på Ög. 15 Svensksund, har aman. B. Schnittger på min begäran genom förnyad undersökning i aug. 1909 godhetsfullt förvissat mig om. I **stin** kan ej vänstra kännestreckten till **t** med säkerhet påvisas; det högra är matt; av **n** finnes blott nedre staven jämte kännestreckten; vid **i** finnas upptill ett par naturliga fåror, lika kännestreck till **t**.

Skiljetecknet efter **stin** är bortslaget, av **pinsa** finnes blott staven av **p**, **iftir** med följande kors är alldeles borta, av namnet därefter finnes blott slutet **ui**, i vars **u** känne-

B. 837.

streckten utgår 3,5 cm t. h. om stavens topp. Ihrfors läser **ut** i slutet av namnet, vilket kan förmodas vara riktigt, då den avlidnes namn Ög. 15 Svensksund slutar på **-ut** och dessa närliggande runstenar kunna antagas resta över samma person. Aman. B. Schnittger fann vid förnyad undersökning i aug. 1909 omöjligt att avgöra, om det stode **ut** eller **ui**. I B. 837 är namnet **i-ui** med rum för en runa mellan **i** och **u**. Det namn, som

åsyftas, kan då hava varit *Anund*, vilket förutsätter att 27 **i** är felläst för **a** och 29 **i** för **t**.

Inskriften är alltså följande:

× **sikstin** × **risti** × **stin** [× **p**] (**insa** × **iftir** × **i**) - **ui** × **fapur** × **sin** ×

5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Sixten reste denna sten efter sin fader **i-ui** (*Anund?*).

14. Konungsunds kyrka, Björkekind's hd.

Pl. IV. Fig. 2.

Litteratur: B. 838; L. 1104; W. 28; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 96, *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckn.; C. F. Norden-skiöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.

I B. 838, av Peringskiöld och Broocman, angives runstenen vara på kyrkogården, P. A. Säve fann den på dess nuvarande plats i kyrkans stenfot på södra yttersidan väster om föreg.